

การออกแบบและพัฒนาชุดทำงานจากผ้าขาวม้า อย่างมีส่วนร่วมกับชุมชน
กลุ่มทอผ้าบ้านใหม่ศรีอุบล ตำบลนิคมทุ่งโพธิ์ทะเล จังหวัดกำแพงเพชร
Work Clothes Design and Development from Loincloth with Participation
in the Community of Baan Mai Sri Ubon Weaving Group
Nikhom Thung Pho Thale District Khampangphet Province.

พจน์ธรรม ณรงค์วิทย์¹ อำไพ แสงจันทร์ไทย² ณัฐธิกานต์ ปิ่นจู่ไร³ พบพร เอี่ยมใส⁴ และธนกิจ โคกทอง⁵
Pojtom Narongwit¹, Umpai Saengchanthai², Nutthikan Pinjurai³,
Pobporn Iamsai⁴ and Tanakit Koktong⁵

1, 2, 3, 4, 5 อาจารย์ประจำโปรแกรมออกแบบผลิตภัณฑ์และกราฟิก คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร

บทคัดย่อ

งานวิจัยการออกแบบและพัฒนาชุดทำงานจากผ้าขาวม้า อย่างมีส่วนร่วมกับชุมชน กลุ่มทอผ้าบ้านใหม่ศรีอุบล ตำบลนิคมทุ่งโพธิ์ทะเล จังหวัดกำแพงเพชร มีวัตถุประสงค์ ดังนี้ 1) เพื่อออกแบบและพัฒนาชุดทำงานจากผ้าขาวม้าอย่างมีส่วนร่วมกับชุมชน กลุ่มทอผ้าบ้านใหม่ศรีอุบล ตำบลนิคมทุ่งโพธิ์ทะเล จังหวัดกำแพงเพชร 2) เพื่อศึกษาความเป็นไปได้ทางการตลาดของผลิตภัณฑ์ชุดทำงานจากผ้าขาวม้า ของกลุ่มทอผ้าบ้านใหม่ศรีอุบล ตำบลนิคมทุ่งโพธิ์ทะเล จังหวัดกำแพงเพชร

จากการสังเกตและสนทนากลุ่ม ภายในกลุ่มชุมชน พบว่า มีความต้องการให้รูปแบบชุดทำงานจากผ้าขาวม้า ควรเป็นชุดทำงานที่ใช้ได้ในการทำงานภายในหน่วยงานภาครัฐ และเอกชนปัจจุบัน ซึ่งต้องออกแบบให้เหมาะสมทั้งรูปแบบสภาพสตรี และสภาพบุรุษ มีความเรียบง่ายและสุขภาพ โดยใช้สีสันทันไม่ฉูดฉาด เพื่อให้สามารถใช้งานได้หลายโอกาส ซึ่งต้องคำนึงถึงการออกแบบให้มีความร่วมสมัย โดยผู้วิจัยได้ออกแบบผลิตภัณฑ์ชุดทำงานจากผ้าขาวม้าสำหรับสภาพสตรี แบบ ชุดกระโปรง (Dress) ชุดเสื้อเชิ้ต-กระโปรง (Dress-Shirt) และ ชุดสูท-กระโปรง (Dress- Suit) และ ชุดทำงานสภาพบุรุษจากผ้าขาวม้า ประกอบไปด้วย ชุดเสื้อเชิ้ต-กางเกงขายาว (long trousers-Shirt) ชุดเสื้อโปโล-กางเกงขายาว (long trousers-Polo Shirt) ชุดสูท-กางเกงขายาว (long trousers- Suit) โดยผ่านการประเมิน และพัฒนารูปแบบผลิตภัณฑ์จากผู้ทรงคุณวุฒิด้านการออกแบบ ภายใต้กรอบแนวคิดการออกแบบผลิตภัณฑ์จากภูมิปัญญาท้องถิ่น เพื่อคัดเลือกและพัฒนาผลิตภัณฑ์ที่มีความเหมาะสมเพื่อเข้าสู่กระบวนการผลิต

การศึกษาความเป็นไปได้ทางการตลาด ของผลิตภัณฑ์ชุดทำงานจากผ้าขาวม้า ของกลุ่มทอผ้าบ้านใหม่ศรีอุบล ตำบลนิคมทุ่งโพธิ์ทะเล จังหวัดกำแพงเพชร พบว่า โดยรวมมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก และจากการวิเคราะห์ข้อเสนอแนะ กลุ่มผู้บริโภคที่ทำงานรับราชการมีความสนใจในผลิตภัณฑ์ชุดทำงานผ้าไทย มากกว่ากลุ่มผู้บริโภคที่ทำงานเอกชน

คำสำคัญ: การพัฒนาผลิตภัณฑ์ / ผลิตภัณฑ์ผ้าขาวม้า / กลุ่มทอผ้าบ้านใหม่ศรีอุบล

Abstract

Research, design and development of work clothes from loincloth with participate in the community of Baan Mai Sri Ubon Weaving Group Nikhom Thung Pho Thale District Khampangphet Province. Research objectives are 1) to design and develop work clothes from loincloth with participate in the community of Baan Mai Sri Ubon Weaving Group. 2) To study the feasibility of marketing of work clothes from loincloth with participate in the community of Baan Mai Sri Ubon Weaving Group.

From observation while focus group discussion, it was found the community was need for a working clothes from a loincloth. And should be a working clothes that can be used to work within government agencies and current private and must be designed to fit both ladies and

gentlemen, style is simple and polite by using colors that are not flashy To be able to use on many occasions with contemporary design. The researcher designed the ladies work clothes from loincloth, include Dress, Dress Shirt and Dress-Suit, and gentleman's work suit from loincloth, include Long trousers-shirt, Long trousers polo shirt and Long trousers - suit through evaluation And develop product models from design experts under the conceptual framework of product design from local wisdom to select and develop products to be suitable to enter the production process

Marketing feasibility study of work clothes from the loincloth of the community of Baan Mai Sri Ubon Weaving Group Nikhom Thung Pho Thale District Khampangphet Province found that overall satisfaction levels were at a high level. And from analysis of recommendations, consumer groups working in government agencies are interested in Thai fabric products more than consumers who work privately.

Keywords: product development / loincloth products / weaving group at Ban Mai Sri Ubon

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

จากภูมิปัญญาเป็นสิ่งที่อยู่คู่กับสังคมไทยตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน แต่อาจมีรูปแบบที่เปลี่ยนแปลงไปตามสภาพ การเปลี่ยนแปลงทางสังคมสิ่งเหล่านี้กำลังจะทำให้ภูมิปัญญาที่เป็นองค์ความรู้ความเชื่อ ความสามารถของคนในท้องถิ่น ที่ได้จากการสั่งสมประสบการณ์ และการเรียนรู้มาเป็นระยะเวลายาวนาน ที่มีลักษณะเป็นองค์รวม และมีคุณค่าทางวัฒนธรรมเลือนหายไปจากสังคมไทย ซึ่งหลีกเลี่ยงไม่ได้ว่าหากภูมิปัญญาเหล่านี้ถูกกลืนไปในสังคมแห่งทุนนิยม พื้นฐานความเข้าใจธรรมชาติ ที่มีมาแต่โบราณก็จะสูญไปตามกาลเวลา ภูมิปัญญาจึงมีความสำคัญในการสร้างความยั่งยืนของ สังคมพื้นบ้านที่เป็นสังคมของการพึ่งพา ซึ่งกันและกัน คนกับคน คนกับธรรมชาติ คนกับสัตว์ที่มีการพึ่งพิงความสามารถโดยใช้ความรู้จากประสบการณ์ และการสืบทอดกันมาเป็นความสามารถ และศักยภาพในเชิงการแก้ปัญหา การปรับตัวเรียนรู้การสืบทอดไปสู่คน รุ่นต่อไป เพื่อการดำรงอยู่ ของเผ่าพันธุ์มนุษย์ อันสร้างให้เป็นมรดกทางวัฒนธรรมชาติ ผ้าพันธุ หรือเป็นวิถีชีวิตของชาวบ้านสิ่งเหล่านี้จำเป็นต้องอาศัยพื้นฐานความเข้าใจที่เป็นเครื่องยึดเหนี่ยวให้สังคม มีความเห็นพ้องในหลักการ ดำเนินชีวิตทางวัฒนธรรม ประเพณี ภูมิปัญญาจึงเป็นกำลังสำคัญในการสร้างความยั่งยืนของสังคมพื้นบ้านที่เป็นรากฐานการดำเนินชีวิตของคนในแต่ละท้องถิ่น ที่แฝงไปด้วยขนบธรรมเนียม ประเพณี ความเชื่อที่แสดงถึงอัตลักษณ์ของชาติพันธุ์อันเป็นสุนทรีย์ที่เกิดขึ้นจากประสบการณ์ และแนวคิดแห่ง ภูมิปัญญาผ้าทอพื้นบ้าน ศาสตร์และศิลป์ที่แสดงภูมิปัญญาของคนในแต่ละท้องถิ่น แฝงด้วยความผูกพันที่เชื่อมโยงวิถีชีวิต ความเชื่อ และพิธีกรรม ซึ่งได้รับการถ่ายทอด และสืบสาน ต่อกันมารุ่นสู่รุ่นจนถึงปัจจุบัน การทอผ้าในหลายท้องถิ่นยังคงรักษารูปแบบอันเป็นเอกลักษณ์เฉพาะตน รูปแบบ ลวดลาย และกรรมวิธีในการผลิตผ้าทอมีความแตกต่างกันในแต่ละท้องถิ่น และลักษณะเฉพาะของเชื้อชาติสิ่งสำคัญคือ การสอดแทรกภูมิปัญญาแห่งการผสมผสานความประณีตบรรจง ที่แสดงถึงความเจริญรุ่งเรืองของท้องถิ่นที่มีความอุดมสมบูรณ์ไปด้วยภูมิปัญญาที่ทรงคุณค่าผ้าทอพื้นบ้านจึงเป็นภูมิปัญญาที่แสดงออกถึงความเจริญรุ่งเรืองทางด้านศิลปะและวัฒนธรรม รวมถึงวิถีชีวิตความเป็นอยู่ของกลุ่มคนที่แสดงผ่านทางลวดลายและเส้นสีที่สอดแทรกความเชื่อและขนบธรรมเนียม ประเพณีอันเป็นรากฐานทางศิลปวัฒนธรรมของกลุ่มชาติพันธุ์ซึ่งคงหลีกเลี่ยงไม่ได้ว่าผ้าทอพื้นบ้านคืองานศิลปะที่เกิดจากความคิด เนื่องจากเมื่อความคิดต้องการมีที่อยู่อาศัยที่แน่นอน ความคิดได้รวมตัวกันเป็นภาพอันเป็นนามธรรมเพื่อรอการถ่ายทอดให้เกิดเป็นรูปธรรม ผ้าขาวม้า เป็นผ้าที่คนไทยทั่วไปรู้จักกันดีในการใช้งาน ที่เรียกว่าสารพัดประโยชน์ที่คนไทยใช้มาแต่โบราณ ส่วนใหญ่ผู้ใช้จะเป็นเพศชายซึ่งโดยทั่วไปจะสามารถใช้นุ่งอาบน้ำเช็ดตัว คลุมหัว กันแดด ผ้าขาวม้ามีลักษณะเป็นผ้ารูปสี่เหลี่ยมผืนผ้า ความกว้างประมาณ 2 คอก ยาวประมาณ 3-4 คอก เป็นผ้าสำหรับผู้ชายใช้นุ่งแบบลำลอง มีความกว้างเท่ากับระยะจากเอวถึงกลางหน้าแข้ง ผ้าขาวม้าโดยมากทอเป็นลายตารางเล็ก ๆ นิยมใช้เส้นด้ายหลายสี ผ้าขาวม้าในประเทศไทย มีชื่อเรียกแตกต่างกัน ขึ้นอยู่กับท้องถิ่น ซึ่งคำว่าผ้าขาวม้า เป็นภาษาทางภาคกลาง ส่วนในภาคอีสานบางแห่งเรียกว่าผ้าแพรว ซึ่งมักจะได้รับการทอด้วยเครื่องทอผ้าที่เรียกว่า กี่ และจะทอเป็นขนาดยาว ประมาณ 20-30 เมตร ต่อการทอ แต่ละครั้งแล้วจึงตัดแบ่งออกเป็นผืน ผืนละ 1 วา หรือ ประมาณ

1 เมตรครึ่ง ส่วนในเรื่องของสี และลวดลายของผ้าขาวม้าจะแตกต่างกันไปตามความนิยมของท้องถิ่น (จรัสพิมพ์
วังเย็น และคณะ, 2556, หน้า 1-2)

ยุคของการเปลี่ยนแปลงทางด้านเศรษฐกิจและสังคมที่มีผลต่อการดำเนินชีวิต และวัฒนธรรมที่มีการ
เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว โดยรัฐบาลได้ตระหนักถึงสถานการณ์ และความเสี่ยงที่เกิดขึ้น จึงได้มีการสนับสนุนจาก
หน่วยงานรัฐบาลให้มีการส่งเสริมในการพัฒนาผลิตภัณฑ์ชุมชนหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ (OTOP) เพื่อสร้างความ
มั่นคงแข็งแรงให้เกิดภายในประเทศมากยิ่งขึ้นจึงมีการจัดตั้ง กลุ่มผ้าขาวม้าบ้านใหม่ศรีอุบล หมู่ 8 บ้านใหม่
ศรีอุบล ตำบลนิคมทุ่งโพธิ์ทะเล อำเภอเมืองกำแพงเพชร จังหวัดกำแพงเพชร ก่อตั้งขึ้นโดยกลุ่มสตรีในหมู่บ้านที่มี
ความสนใจในเรื่องเดียวกันและมีพื้นฐาน การทอผ้าอยู่แล้วและต่อมาได้งบประมาณจากราชการสนับสนุน โดย
ปัจจุบันมีสมาชิกทั้งหมดประมาณ 20 คน โดยที่กลุ่มผ้าขาวม้าบ้านใหม่ศรีอุบล ส่วนใหญ่มีอาชีพหลักคือการทำไร่ทำ
นา และมีอาชีพเสริมเพิ่มรายได้คือการรวมกลุ่มทอผ้าขาวม้าและแปรรูปเพื่อจำหน่าย ที่บ้านใหม่ศรีอุบล เริ่มผลิตผ้า
จากการ ปั่นด้าย จนกระทั่งถึงการทอผ้า ตัดเย็บ และขายปลีกและขายส่ง อย่างครบวงจร มีระบบและสามารถเลี้ยง
ตนเองได้ โดยได้รับการสนับสนุนจากจังหวัดกำแพงเพชร และองค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งโพธิ์ทะเลอย่างต่อเนื่อง
ทำให้ประชาชนมีรายได้ จากการทอผ้า ตัดเย็บและเลี้ยงตัวได้ หลังจากการทำไร่ทำนา หรือว่างจากการทำ
เกษตรกรรมนับว่าเป็นตัวอย่างที่ดี สำหรับการรวมกลุ่มการทำงาน อย่างเข้มแข็ง ของประชาชน ทำให้ชุมชนเกิด
ความเข้มแข็ง ชาวบ้านใหม่ศรีอุบล หมู่ที่ 8 ตำบลนิคมทุ่งโพธิ์ทะเล อำเภอเมืองจังหวัดกำแพงเพชร ได้ดำเนินการทำ
ผ้าทอได้อย่างมีระบบและครบวงจร จนกระทั่งเป็น อุตสาหกรรมเล็กๆ ในหมู่บ้าน และเลี้ยงตนเองได้ (สันติ อภัยราช
, ม.ป.ป.)

ในปัจจุบันผ้าขาวม้าเริ่มมีบทบาทน้อยลงต่อชีวิตประจำวันของคนในปัจจุบัน เพราะผู้คนในปัจจุบันเริ่มที่
หลงลืมวัฒนธรรมและวิถีชีวิตพื้นบ้าน ทำให้บทบาทของผ้าขาวม้าซึ่งรวมไปถึงผลิตภัณฑ์จากภูมิปัญญาท้องถิ่นมี
แนวโน้มที่จะเลือนหายไปจากปัจจุบัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งวิถีการใส่เสื้อผ้าในปัจจุบัน ผู้คนมีมุมมองต่อผลิตภัณฑ์
ผ้าขาวม้า ว่าเป็นผลิตภัณฑ์ที่นำมาประยุกต์กับเสื้อผ้าเพื่อใส่ในชีวิตประจำวันได้ค่อนข้างยาก โดยเฉพาะชุดทำงาน
ที่กลุ่มคนวัยทำงานจำเป็นต้องสวมใส่เป็นประจำ ที่ปัจจุบันจะนิยมใส่เป็นเสื้อเชิ้ตหรือเสื้อผารูปแบบอื่นๆ ซึ่งจาก
ปัญหาข้างต้น ผู้วิจัยจึงมีแนวคิดในการ การออกแบบและพัฒนาชุดทำงานจากผ้าขาวม้าอย่างมีส่วนร่วมด้วยชุมชน
กลุ่มทอผ้าบ้านใหม่ศรีอุบล ตำบลนิคมทุ่งโพธิ์ทะเล จังหวัดกำแพงเพชร เพื่อเป็นการประยุกต์ผลิตภัณฑ์ผ้าขาวม้า
ร่วมกับชุดทำงานที่ใช้สวมใส่ทำงานได้ในชีวิตประจำวัน โดยคำนึงถึงความร่วมสมัย และความเหมาะสม เพื่อให้มี
ความโดดเด่นสวยงาม น่าสนใจ สร้างมูลค่าเพิ่มให้กับสินค้าและพัฒนาศักยภาพของกลุ่มทอผ้าบ้านใหม่ศรีอุบล ให้มี
ศักยภาพและสามารถผลิตผลิตภัณฑ์จากผ้าขาวม้าให้มีความน่าซื้อ น่าใช้ ทันสมัย และเป็นการอนุรักษ์ภูมิปัญญา
พื้นบ้านที่บรรพบุรุษสร้างสรรค์ไว้ให้อยู่คู่กับคนไทย และเป็นการส่งเสริมการสร้างรายได้ให้กับชุมชน

วัตถุประสงค์ของงานวิจัย

1. เพื่อออกแบบและพัฒนาชุดทำงานจากผ้าขาวม้าอย่างมีส่วนร่วมด้วยชุมชน กลุ่มทอผ้าบ้านใหม่ศรีอุบล
ตำบลนิคมทุ่งโพธิ์ทะเล จังหวัดกำแพงเพชร
2. เพื่อศึกษาความเป็นไปได้ทางการตลาดของผลิตภัณฑ์ชุดทำงานจากผ้าขาวม้า ของกลุ่มทอผ้าบ้านใหม่
ศรีอุบล ตำบลนิคมทุ่งโพธิ์ทะเล จังหวัดกำแพงเพชร

ขอบเขตของการวิจัย

การออกแบบและพัฒนาชุดทำงานจากผ้าขาวม้าอย่างมีส่วนร่วมด้วยชุมชน กลุ่มทอผ้าบ้านใหม่ศรีอุบล
ตำบลนิคมทุ่งโพธิ์ทะเล จังหวัดกำแพงเพชร ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตของการวิจัย ดังนี้

ขอบเขตด้านเนื้อหา

1. ขอบเขตด้านเนื้อหาและการพัฒนาผลิตภัณฑ์

- 1) ข้อมูลของกลุ่มทอผ้าบ้านใหม่ศรีอุบล ตำบลทุ่งโพธิ์ทะเล จังหวัดกำแพงเพชร
- 2) ข้อมูลประวัติความเป็นมาของผ้าขาวม้า
- 3) ผลิตภัณฑ์ชุมชนและแนวทางการพัฒนา
- 4) ข้อมูลด้านหลักการออกแบบ

5) ข้อมูลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2. ขอบเขตด้านการพัฒนาผลิตภัณฑ์

การออกแบบและพัฒนาชุดทำงานจากผ้าขาวม้าอย่างมีส่วนร่วมกับผู้ชุมชน กลุ่มทอผ้าบ้านใหม่ศรีอุบล ตำบลนิคมทุ่งโพธิ์ทะเล จังหวัดกำแพงเพชร มุ่งเน้นการออกแบบและพัฒนาผลิตภัณฑ์ชุดทำงาน โดยการประยุกต์ใช้ผลิตภัณฑ์ผ้าขาวม้า ให้มีความร่วมสมัย โดยมีขอบเขต ดังนี้

1) ออกแบบและพัฒนาผลิตภัณฑ์ชุดทำงานสุภาพสตรีจากผ้าขาวม้า 3 ชุด ประกอบไปด้วย ชุดกระโปรง (Dress) ชุดเสื้อเชิ้ต-กระโปรง (Dress-Shirt) และ ชุดสูท-กระโปรง (Dress- Suit)

2) ออกแบบและพัฒนาผลิตภัณฑ์ชุดทำงานสุภาพบุรุษจากผ้าขาวม้า 3 ชุด ประกอบไปด้วย ชุดเสื้อเชิ้ต-กางเกงขายาว (long trousers-Shirt) ชุดเสื้อโปโล-กางเกงขายาว (long trousers-Polo Shirt) ชุดสูท-กางเกงขายาว (long trousers- Suit)

ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

การออกแบบและพัฒนาชุดทำงานจากผ้าขาวม้าอย่างมีส่วนร่วมกับผู้ชุมชน กลุ่มทอผ้าบ้านใหม่ศรีอุบล ตำบลนิคมทุ่งโพธิ์ทะเล จังหวัดกำแพงเพชร ผู้วิจัยได้กำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 1) เพื่อออกแบบและพัฒนาชุดทำงานจากผ้าขาวม้าอย่างมีส่วนร่วมกับผู้ชุมชน กลุ่มทอผ้าบ้านใหม่ศรีอุบล ตำบลนิคมทุ่งโพธิ์ทะเล จังหวัดกำแพงเพชร ดังนี้

1) ประชากรและกลุ่มตัวอย่างเพื่อการสัมภาษณ์ข้อมูลเบื้องต้น เพื่อเป็นแนวทางการออกแบบและพัฒนาชุดทำงานจากผ้าขาวม้าอย่างมีส่วนร่วมกับผู้ชุมชน กลุ่มทอผ้าบ้านใหม่ศรีอุบล ตำบลนิคมทุ่งโพธิ์ทะเล จังหวัดกำแพงเพชรโดยใช้การเลือกแบบเจาะจง ได้แก่

ประชากร ได้แก่ กลุ่มทอผ้าบ้านใหม่ศรีอุบล

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ตัวแทนกลุ่มทอผ้าบ้านใหม่ศรีอุบล จำนวน 5 คน

2) ประชากรและกลุ่มตัวอย่างด้านการประเมินรูปแบบของการพัฒนาชุดทำงานจากผ้าขาวม้าอย่างมีส่วนร่วมกับผู้ชุมชน กลุ่มทอผ้าบ้านใหม่ศรีอุบล ตำบลนิคมทุ่งโพธิ์ทะเล จังหวัดกำแพงเพชร โดยใช้การเลือกแบบเจาะจง ได้แก่

ประชากร ได้แก่ ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการออกแบบ

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการออกแบบ ในจังหวัดกำแพงเพชร จำนวน 3 ท่าน

2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 2) เพื่อศึกษาความเป็นไปได้ทางการตลาดของผลิตภัณฑ์ชุดทำงานจากผ้าขาวม้า ของกลุ่มทอผ้าบ้านใหม่ศรีอุบล ตำบลนิคมทุ่งโพธิ์ทะเล จังหวัดกำแพงเพชร ได้แก่

1) ประชากรและกลุ่มตัวอย่างด้านประเมินความพึงพอใจกลุ่มผู้ผลิตที่มีต่อการพัฒนาผลิตภัณฑ์ต้นแบบจากผ้าขาวม้าของกลุ่มทอผ้าบ้านใหม่ศรีอุบล ตำบลนิคมทุ่งโพธิ์ทะเล จังหวัดกำแพงเพชร

ประชากร ได้แก่ บุคคลทั่วไป

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ บุคคลทั่วไป จำนวน 100 คน

กรอบแนวความคิดในการวิจัย

การออกแบบและพัฒนาชุดทำงานจากผ้าขาวม้าอย่างมีส่วนร่วมกับผู้ชุมชน กลุ่มทอผ้าบ้านใหม่ศรีอุบล ตำบลนิคมทุ่งโพธิ์ทะเล จังหวัดกำแพงเพชร ผู้วิจัยมีแนวคิดในการพัฒนาต้นแบบผลิตภัณฑ์จากผ้าขาวม้าของกลุ่มทอผ้าบ้านใหม่ศรีอุบล โดยใช้กรอบแนวคิดของ (อรัญ วานิชกร, 2559, หน้า 57-61) ในการออกแบบและพัฒนาผลิตภัณฑ์จากภูมิปัญญาท้องถิ่นเพื่อให้มีความสอดคล้องตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย ดังนี้

1) การสร้างแรงบันดาลใจจากภูมิปัญญาท้องถิ่น

2) การตัดทอนรายละเอียดของรูปทรง

3) รูปทรงองค์ประกอบ

4) ประโยชน์ใช้สอยในรูปแบบใหม่

5) การผลิตต้นแบบ

วิธีการดำเนินงานวิจัย

ขั้นตอนที่ 1 ศึกษาข้อมูลปฐมและทุติยภูมิ เพื่อเป็นแนวทางของการออกแบบและพัฒนาชุดทำงานจากผ้าขาวม้าอย่างมีส่วนร่วมกับชุมชน กลุ่มทอผ้าบ้านใหม่ศรีอุบล ตำบลนิคมทุ่งโพธิ์ทะเล จังหวัดกำแพงเพชร

ขั้นตอนที่ 2 ออกแบบเครื่องมือการวิจัย ได้แก่ เครื่องมือแบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้างเครื่องมือประเมินรูปแบบโดยผู้ทรงคุณวุฒิ และเครื่องมือแบบประเมินความพึงพอใจ

ขั้นตอนที่ 3 หาความเที่ยงตรงของเครื่องมือโดยผู้ทรงคุณวุฒิ เพื่อให้ได้เครื่องมือการวิจัยที่มีความเที่ยงตรงมีประสิทธิภาพในการใช้ในงานวิจัยในขั้นตอนการลงพื้นที่เพื่อเก็บข้อมูล

ขั้นตอนที่ 4 ลงพื้นที่เก็บข้อมูลโดยการสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้างจากแหล่งข้อมูล โดยการลงพื้นที่ไปสอบถามจากกลุ่มทอผ้าบ้านใหม่ศรีอุบล ตำบลนิคมทุ่งโพธิ์ทะเล จังหวัดกำแพงเพชร ตามกรอบแนวคิดด้านการออกแบบ เพื่อให้ได้มาซึ่งข้อมูลที่จำเป็นนำมาปฏิบัติการพัฒนาผลิตภัณฑ์

ขั้นตอนที่ 5 สรุปรูปแบบข้อมูลจากการสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง โดยทำการวิเคราะห์ข้อมูลจากการสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง โดยนำข้อมูลที่ได้จากเครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล เพื่อนำมาปฏิบัติการพัฒนาผลิตภัณฑ์จากผ้าขาวม้าของกลุ่มทอผ้าบ้านใหม่ศรีอุบล ตำบลทุ่งโพธิ์ทะเล จังหวัดกำแพงเพชร

ขั้นตอนที่ 6 ปฏิบัติการพัฒนาผลิตภัณฑ์จากผ้าขาวม้าของกลุ่มทอผ้าบ้านใหม่ศรีอุบล ตำบลทุ่งโพธิ์ทะเล จังหวัดกำแพงเพชร โดยการพัฒนาชุดทำงานจากผ้าขาวม้าของกลุ่มทอผ้าบ้านใหม่ศรีอุบล ตำบลทุ่งโพธิ์ทะเล จังหวัดกำแพงเพชร เพื่อเสนอแบบร่างต่อผู้ทรงคุณวุฒิและผู้เชี่ยวชาญ

ขั้นตอนที่ 7 เสนอแบบร่างต่อผู้ทรงคุณวุฒิและผู้เชี่ยวชาญ โดยให้ผู้ทรงคุณวุฒิและผู้เชี่ยวชาญประเมินให้ข้อเสนอแนะรับฟังความคิดเห็นและข้อเสนอจากผู้ทรงคุณวุฒิและผู้เชี่ยวชาญ

ขั้นตอนที่ 8 ปรับปรุงรูปแบบตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิและผู้เชี่ยวชาญ โดยการปรับแก้แบบที่ผู้ทรงคุณวุฒิและผู้เชี่ยวชาญ เห็นสอดคล้องกันว่า มีความเหมาะสมที่สุดเพื่อนำไปสร้างผลิตภัณฑ์ต้นแบบ

ขั้นตอนที่ 9 สร้างผลิตภัณฑ์ต้นแบบชุดทำงานจากผ้าขาวม้าของกลุ่มทอผ้าบ้านใหม่ศรีอุบล ตำบลทุ่งโพธิ์ทะเล จังหวัดกำแพงเพชร โดยการสร้างผลิตภัณฑ์ต้นแบบ โดยใช้ข้อมูลจากการลงพื้นที่หาข้อมูลจากแหล่งข้อมูล และจากการประเมินของผู้ทรงคุณวุฒิและผู้เชี่ยวชาญ เพื่อให้ได้มาซึ่งผลิตภัณฑ์ต้นแบบจากผ้าขาวม้าของกลุ่มทอผ้าบ้านใหม่ศรีอุบล ตำบลทุ่งโพธิ์ทะเล จังหวัดกำแพงเพชร

ขั้นตอนที่ 10 ประเมินความพึงพอใจ กลุ่มผู้บริโภคที่มีต่อผลิตภัณฑ์ต้นแบบชุดทำงานจากผ้าขาวม้าของกลุ่มทอผ้าบ้านใหม่ศรีอุบล ตำบลทุ่งโพธิ์ทะเล จังหวัดกำแพงเพชร เพื่อวิเคราะห์หาความเป็นไปได้ทางการตลาดให้กับผลิตภัณฑ์

ขั้นตอนที่ 11 วิเคราะห์ผลและสรุปผลการวิจัย โดยผู้วิจัยดำเนินการประเมินและวิเคราะห์สรุปผลโดยใช้การหาค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน \bar{X} และ S.D. และบรรยายในลักษณะความเรียง

ขั้นตอนที่ 12 อภิปรายผล และข้อเสนอแนะในการวิจัย

สรุปผลวิจัย

จากการสังเกตและสนทนากลุ่ม ตัวแทนสมาชิกกลุ่มทอผ้าบ้านใหม่ศรีอุบล ตำบลนิคมทุ่งโพธิ์ทะเล จังหวัดกำแพงเพชร จำนวน 5 ท่าน ภายใต้การดูแลของ นางประสลิน เชื้อนนทร์ (ประสลิน เชื้อนนทร์ และคณะ, สัมภาษณ์. 6 เมษายน 2562)

จากการสัมภาษณ์ข้อมูลเบื้องต้นจากตัวแทนกลุ่มทอผ้าบ้านใหม่ศรีอุบลจำนวน 5 ท่าน เพื่อนำข้อมูลที่ได้มาเป็นแนวทางในการผลิตผลิตภัณฑ์จากผ้าขาวม้าของกลุ่มทอผ้าบ้านใหม่ศรีอุบล ตำบลนิคมทุ่งโพธิ์ทะเล จังหวัดกำแพงเพชร พบว่าส่วนใหญ่บริบทของตำบลนิคมทุ่งโพธิ์ทะเล มีลักษณะเป็นพื้นที่ทำการเกษตร ชาวบ้านส่วนใหญ่มีอาชีพหลักคือทำไร่ทำนา และเวลาวางเว้นจากการทำงานก็มีการใช้ภูมิปัญญาพื้นบ้านที่ตกทอดกันมาแต่ช้านาน คือการทอผ้า เพื่อหารายได้เสริม จึงเกิดการรวมกลุ่มของสตรีแม่บ้านที่มีความสนใจในเรื่องการทอผ้าเหมือนกัน โดยได้รับการสนับสนุนจากภาครัฐ จึงเกิดเป็นกลุ่มทอผ้าบ้านใหม่ศรีอุบลขึ้น ปัจจุบันกลุ่มทอผ้าบ้านใหม่ศรีอุบลมีจำนวนสมาชิกทั้งหมด 20 คน โดยทางกลุ่มทอผ้าบ้านใหม่ศรีอุบล มีการดำเนินงานอย่างเป็นระบบ เริ่มตั้งแต่การผลิตผ้า

จากการปั่นด้าย จนกระทั่งถึงการทอผ้า ตัดเย็บ และขายปลีก และขายส่ง อย่างเป็นขั้นตอน ทำให้ประชาชนในชุมชนบ้านใหม่ศรีอุบลมีรายได้สามารถเลี้ยงตัวเองได้จากการทอผ้าที่เป็นอาชีพเสริม ผลผลิตของทางกลุ่ม ณ ปัจจุบันมีทั้ง ผ้าพื้น ผ้าฝ้ายทอผ้าขาวม้าที่ทอจากเส้นใยฝ้าย รวมไปถึงผ้าขาวม้าที่ทอจากเส้นใยสังเคราะห์ และยังมี การแปรรูปเป็นผลิตภัณฑ์ที่หลากหลาย เช่น กระเป๋าในรูปต่าง ๆ กระเป๋าเป้ กระเป๋าพายซ่าง กระเป๋าสตางค์ ชุดเสื้อผ้า เป็นต้น แต่ยังไม่มียุทธศาสตร์ที่ร่วมสมัยมากพอที่จะทำให้กระตุ้นความต้องการซื้อของผู้บริโภค เนื่องจากภาพลักษณ์ของผ้าขาวม้าเป็นผ้าพื้นถิ่น และผู้บริโภคส่วนใหญ่มีมุมมองว่าผ้าพื้นถิ่นส่วนใหญ่ยังขาดการออกแบบให้มีความร่วมสมัย ให้สามารถใช้งานได้ในปัจจุบัน

จากข้อมูลที่ได้ทำการวิเคราะห์ ผู้วิจัยจึงมีแนวคิดในการออกแบบและพัฒนาชุดทำงานจากผ้าขาวม้าอย่างมีส่วนร่วมร่วมกับชุมชน กลุ่มทอผ้าบ้านใหม่ศรีอุบล ตำบลนิคมทุ่งโพธิ์ทะเล จังหวัดกำแพงเพชร เพื่อเป็นแนวทางสร้างสรรค์ผลิตภัณฑ์ที่มีความร่วมสมัย สามารถสวมใส่ได้ในชีวิตประจำวัน และด้วยแนวทางสร้างสรรค์ผลิตภัณฑ์ชุดทำงาน ซึ่งหากมีผู้ใช้งานในชีวิตประจำวันจะทำให้เป็นการประชาสัมพันธ์รูปแบบผลิตภัณฑ์ผ้าขาวม้า และทำให้ผู้บริโภคมีมุมมองเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์จากผ้าพื้นถิ่นว่ามีความใกล้เคียงตัวมากขึ้น อนุรักษ์ภูมิปัญญาพื้นบ้านที่บรรพบุรุษสร้างสรรค์ไว้ให้อยู่คู่กับคนไทย และยังเป็นส่งเสริมการสร้างรายได้ให้กับชุมชน (ประสิน เชื้อนนทร์ และคณะ, สัมภาษณ์. 6 เมษายน 2562)

จากสนทนากลุ่มเมื่อวันที่ 15 พฤษภาคม 2562 โดยผู้วิจัยใช้วิธีการวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วมร่วมกับชุมชน (Participatory Action Research: PAR) เป็นการวิจัยที่สร้างองค์ความรู้ ที่สามารถพัฒนาไปสู่การปฏิบัติได้ ซึ่งสอดคล้องกับสภาพสังคมในปัจจุบันที่ต้องการองค์ความรู้ที่จำเป็นต่อการแก้ปัญหาเพื่อการพัฒนาในกิจกรรมต่างๆ เพื่อเป็นแนวทางในการออกแบบและพัฒนาชุดทำงานจากผ้าขาวม้าอย่างมีส่วนร่วมร่วมกับชุมชน กลุ่มทอผ้าบ้านใหม่ศรีอุบล ตำบลนิคมทุ่งโพธิ์ทะเล จังหวัดกำแพงเพชรนั้น จะต้องมีการคำนึงถึงความเหมาะสมในการพัฒนา ดังนี้

1) รูปแบบชุดทำงานจากผ้าขาวม้า ควรเป็นชุดทำงานที่ใช้ได้ในการทำงานภายในหน่วยงานภาครัฐ และเอกชนปัจจุบัน ซึ่งต้องออกแบบให้เหมาะสมทั้งรูปแบบสุภาพสตรี และสุภาพบุรุษ โดยได้กำหนดรูปแบบของชุดทำงานเพื่อนำมาออกแบบและพัฒนาด้วยวัสดุผ้าขาวม้าร่วมกัน แบ่งเป็น ชุดทำงานสุภาพสตรีจากผ้าขาวม้า 3 ชุด ประกอบไปด้วย ชุดกระโปรง (Dress) ชุดเสื้อเชิ้ต-กระโปรง (Dress-Shirt) และ ชุดสูท-กระโปรง (Dress- Suit) และชุดทำงานสุภาพบุรุษจากผ้าขาวม้า 3 ชุด ประกอบไปด้วย ชุดเสื้อเชิ้ต-กางเกงขายาว (long trousers-Shirt) ชุดเสื้อโปโล-กางเกงขายาว (long trousers-Polo Shirt) ชุดสูท-กางเกงขายาว (long trousers- Suit)

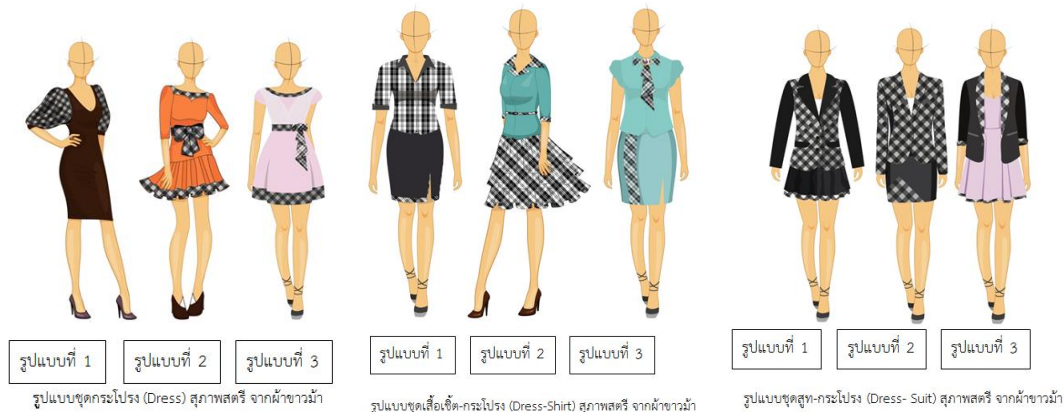
2) ความเรียบง่ายและสุภาพ มีความสำคัญเป็นอย่างยิ่งสำหรับเป็นแนวทางในการออกแบบและพัฒนาชุดทำงานจากผ้าขาวม้า เพราะต้องคำนึงถึงการสวมใส่ที่สามารถใช้งานได้จริงทั้งในการทำงานในหน่วยงานภาครัฐ และเอกชน

3) สีของผ้าขาวม้าสำหรับออกแบบและพัฒนาชุดทำงานจากผ้าขาวม้า ควรได้สีที่ไม่ฉูดฉาด และควรเป็นสีสุภาพตามแนวทางที่ระบุไว้ในข้อ 2 โดยเบื้องต้นให้เริ่มจากการนำผ้าขาวม้าสี “ขาว-ดำ” มาใช้ในการประยุกต์ก่อน ด้วยความเห็นร่วมกันว่าเป็นสีพื้นฐาน ที่สามารถออกแบบให้ใกล้เคียงความร่วมสมัยได้ง่ายที่สุด

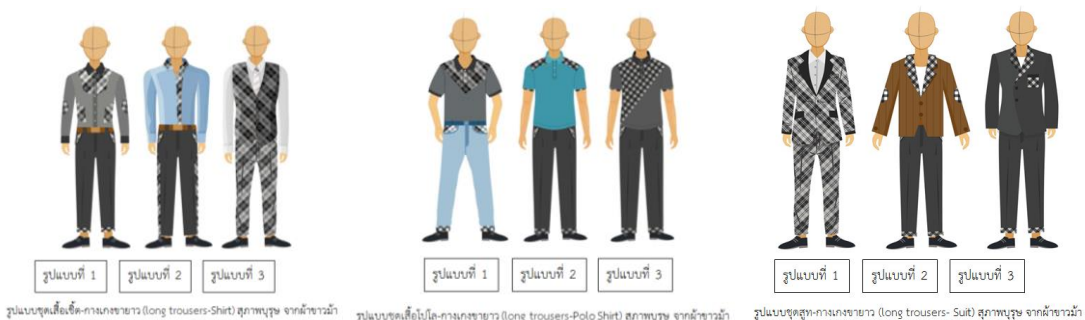
4) ความร่วมสมัยของผลิตภัณฑ์ ควรคำนึงถึงการออกแบบให้สามารถใช้งานได้หลากหลายโอกาส และเหมาะสมกับวัยทำงาน สามารถสวมใส่และปฏิบัติภารกิจในชีวิตประจำวันได้อย่างไม่รู้สึกเคอะเขิน

จากการสนทนากลุ่มตัวแทนสมาชิกกลุ่มทอผ้าบ้านใหม่ศรีอุบล ตำบลนิคมทุ่งโพธิ์ทะเล จังหวัดกำแพงเพชร จำนวน 5 ท่าน มีความเห็นสอดคล้องกันว่า รูปแบบของชุดทำงานจากผ้าขาวม้า ควรเป็นรูปแบบที่ใช้ในปัจจุบันในหน่วยงานภาครัฐและเอกชน ทั้งสุภาพสตรีและสุภาพบุรุษ แบ่งเป็น สุภาพสตรีสายชุด ได้แก่ ชุดกระโปรง ชุดเสื้อเชิ้ต-กระโปรง และ ชุดสูท-กระโปรง ชุดสุภาพบุรุษ ได้แก่ ชุดเสื้อเชิ้ต-กางเกงขายาว ชุดเสื้อโปโล-กางเกงขายาว และ ชุดสูท-กางเกงขายาว โดยแนวทางการออกแบบต้องคำนึงถึง ความสุภาพและเรียบง่าย เนื่องจากชุดทำงานจากผ้าขาวม้า กลุ่มชุมชนมีความเห็นสอดคล้องกันว่า ควรสวมใส่ได้ในหลากหลายสถานการณ์ สามารถใช้งานได้จริงทั้งในหน่วยงานภาครัฐและเอกชน จึงใช้กรณีศึกษาเป็นสีพื้นฐานที่มีความเรียบง่าย ไม่ฉูดฉาด เป็นสี ขาว-ดำ โดยใช้เป็นผ้าขาวม้าสี ขาว-ดำ แบบลาย “ตาเล็ก” ซึ่งจะทำให้เห็นรายละเอียดของลายตารางผ้าขาวม้าอย่างชัดเจน ไม่ว่าจะนำไปประดับตกแต่งในส่วนใดของชุดทำงานก็ตาม ซึ่งต้องออกแบบให้มีความร่วมสมัยและสุภาพ เรียบร้อย สามารถใช้งานได้จริงในการใส่ทำงานทั้งในหน่วยงานภาครัฐหรือเอกชนได้อย่างไม่รู้สึกแปลก เช่นเดียวกับชุดทำงานในรูปแบบอื่นๆ

ผู้วิจัยได้ดำเนินการออกแบบผลิตภัณฑ์ชุดทำงานจากผ้าขาวม้า จากแนวทางการออกแบบที่ได้จากการมีส่วนร่วมกับชุมชน ทั้งหมด 6 ประเภทชุดทำงาน แบ่งเป็นประเภทละ 3 รูปแบบ ดังนี้

ภาพที่ 1 การออกแบบเบื้องต้น ชุดกระโปรง ชุดเสื้อเชิ้ต-กระโปรง และ ชุดสูท-กระโปรง สุกภาพสตรีจากผ้าขาวม้า

ภาพที่ 2 การออกแบบเบื้องต้น ชุดเสื้อเชิ้ต-กางเกงขายาว ชุดเสื้อโปโล-กางเกงขายาว และ ชุดสูท-กางเกงขายาวสุภาพบุรุษจากผ้าขาวม้า

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยเครื่องมือแบบประเมินโดยผู้ทรงคุณวุฒิด้านการออกแบบ โดยใช้เครื่องมือการวิจัยการสนทนากลุ่ม ที่มีต่อการออกแบบชุดทำงานจากผ้าขาวม้าอย่างมีส่วนร่วมกับชุมชน กลุ่มทอผ้าบ้านใหม่ศรีอุบล ตำบลนิคมทุ่งโพธิ์ทะเล จังหวัดกำแพงเพชร จำนวน 3 ท่าน โดยใช้การสุ่มแบบเจาะจง (Purposive sampling) (พรสนอง วงศ์สิงห์ทองม 2550, หน้า 125) ได้แก่

- 1) รศ.ดร.นิรัช สุดสังข์ อาจารย์ประจำภาควิชาศิลปะและการออกแบบ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร
- 2) อ.มธุรส ชาวไร่ อาจารย์ประจำสาขาการออกแบบอุตสาหกรรม คณะวิศวกรรมศาสตร์และสถาปัตยกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตะวันออก
- 3) ผศ.ทินวงษ์ รักอิสสระกุล อาจารย์ประจำสาขาออกแบบบรรจุภัณฑ์และการพิมพ์ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

ผู้วิจัยดำเนินการสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง ตามกรอบแนวคิด (อรัญ วานิชกร, 2559, หน้า 57-61) ในการออกแบบและพัฒนาผลิตภัณฑ์จากภูมิปัญญาท้องถิ่นเพื่อให้มีความสอดคล้องตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย โดยพิจารณาตามภาพที่ 1 – 2 ได้ข้อเสนอแนะเพื่อการพัฒนาผลิตภัณฑ์ ดังนี้

ด้านการสร้างแรงบันดาลใจจากภูมิปัญญาท้องถิ่น ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการออกแบบมีความเห็นสอดคล้องกันว่า ควรพิจารณาภาพรวมของการออกแบบชุดทำงานจากผ้าขาวม้า ให้ผ้าขาวม้าเป็นองค์ประกอบหลัก

และเป็นองค์ประกอบสำคัญในการออกแบบ ซึ่งบางรูปแบบที่ทำการออกแบบมีการนำผ้าขาวม้ามาใช้เพียงการประดับตกแต่ง ซึ่งควรมีการปรับปรุงแก้ไขให้องค์ประกอบของผ้าขาวม้ามีความโดดเด่นมากยิ่งขึ้น

ด้านการตัดทอนรายละเอียดของรูปทรง ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการออกแบบมีความเห็นสอดคล้องกันว่า ควรลดทอนรูปแบบบางผลิตภัณฑ์ ที่สามารถใช้ร่วมกันได้ เช่น กางเกงขายาวของสุภาพบุรุษ ไม่มีความจำเป็นจะต้องออกแบบให้มีความแตกต่างกันในด้านของรูปทรงและการใช้ลวดลาย เนื่องจากสามารถเลือกรูปแบบใดรูปแบบหนึ่งเพื่อใช้กับเสื้อผ้าหลายแบบได้ ทั้งนี้จะช่วยลดความซับซ้อนด้านการผลิตให้กับชุมชนได้อีกด้วย

ด้านรูปทรงองค์ประกอบ ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการออกแบบมีความเห็นสอดคล้องกันว่า ควรจัดองค์ประกอบของผ้าขาวม้า และผ้าพื้นให้มีความเหมาะสม ผ้าขาวม้าควรจะเป็นองค์ประกอบหลักที่จะต้องโดดเด่นที่สุดในการพัฒนาารูปแบบ จึงควรมีการเพิ่มเติมเนื้อที่ของผ้าขาวม้าในบางรูปแบบให้มีเนื้อที่แสดงวัสดุผ้าขาวม้ามากขึ้น ไม่ใช่เพียงประดับตกแต่งให้เกิดความสวยงาม นอกจากนี้ในด้านชุดกระโปรงของสุภาพสตรี ควรมีการปรับปรุงแก้ไขความยาวของกระโปรงให้คลุมเข่าหรือใกล้เข่า เพื่อให้รูปแบบชุดทำงานสุภาพสตรีมีความสุภาพ เรียบร้อย และถูกต้องตามกฎระเบียบของหน่วยงานภาครัฐหรือเอกชนมากขึ้น

ด้านประโยชน์ใช้สอยในรูปแบบใหม่ ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการออกแบบมีความเห็นสอดคล้องกันว่า รูปแบบของชุดทำงานที่ออกแบบใหม่ มุ่งเน้นความสุภาพ เรียบร้อย จึงควรมีการเพิ่มเติมความน่าสนใจให้กับรูปแบบผลิตภัณฑ์ เช่น ชุดเสื้อเชิ้ตสุภาพบุรุษรูปแบบที่ 3 สามารถออกแบบให้เป็นเสื้อกั๊ก (vest) ได้ เพื่อให้สามารถใช้เสริมกับเสื้อเชิ้ตได้หลากหลายตัว หลากหลายสีสันทันทีที่จะเย็บติดไปกับตัวเชิ้ต ซึ่งทำให้การใช้งานและอรรถประโยชน์ไม่หลากหลาย

ด้านการผลิตต้นแบบ ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการออกแบบมีความเห็นสอดคล้องกันว่า รูปแบบชุดทำงานจากผ้าขาวม้าที่ออกแบบใหม่ทั้งหมด ทุกรูปแบบสามารถผลิตต้นแบบได้จริง แต่ในแง่ของการวางลายผ้าขาวม้า ให้คำนึงตามความเหมาะสมของชุมชน หรือจากเศษผ้าที่เหลือจากการตัดเย็บในกระบวนการอื่นๆ เช่น การวางลายแบบขวาง 45 องศา อาจจะทำให้เปลืองวัสดุในบางโอกาส แต่บางครั้งการใช้เศษผ้าขาวม้าที่เหลือจากกระบวนการตัดเย็บอื่นๆใช้ในการประยุกต์ก็สามารถวางลวดลายแบบอิสระได้

จากการสนทนากลุ่ม กับผู้ทรงคุณวุฒิด้านการออกแบบทั้ง 3 ท่าน ได้ร่วมกันคัดเลือกรูปแบบชุดทำงานจากผ้าขาวม้าที่เหมาะสมในแต่ละประเภท พร้อมทั้งเสนอแนะการปรับปรุงแก้ไข แยกตามประเภทชุดทำงาน ดังนี้

1) รูปแบบชุดกระโปรง (Dress) สุภาพสตรี ใช้รูปแบบที่ 3 โดยให้ปรับปรุงองค์ประกอบของผ้าขาวม้า โดยการเพิ่มและขยายพื้นที่ผ้าขาวม้าที่เป็นองค์ประกอบของชุดให้โดดเด่นมากขึ้น และปรับปรุงสีพื้นของชุดจากสีชมพู ให้เป็นสีเทา เพื่อให้เข้ากับสีสันทันของผ้าขาวม้า

2) รูปแบบชุดเสื้อเชิ้ต-กระโปรง (Dress-Shirt) สุภาพสตรี ใช้รูปแบบที่ 2 โดยปรับปรุงกระโปรงให้ยาวมากขึ้น เพื่อให้ดูสุภาพเรียบร้อยมากขึ้น

3) รูปแบบชุดสูท-กระโปรง (Dress- Suit) สุภาพสตรี ใช้รูปแบบที่ 1 โดยปรับปรุงกระโปรงให้ยาวมากขึ้น และปรับให้เป็นกระโปรงทรงเอ เพื่อให้ดูสุภาพเรียบร้อยมากขึ้น

4) รูปแบบชุดเสื้อเชิ้ต-กางเกงขายาว (long trousers-Shirt) ใช้รูปแบบเสื้อเชิ้ตรูปแบบที่ 3 โดยปรับปรุงให้เป็นลักษณะของเสื้อกั๊ก (vest) ได้ เพื่อให้สามารถใช้เสริมกับเสื้อเชิ้ตได้หลากหลายตัว หลากหลายสีสันทันทีที่จะเย็บติดไปกับตัวเชิ้ต ซึ่งทำให้การใช้งานและอรรถประโยชน์ไม่หลากหลาย และใช้กางเกงขายาวรูปแบบที่ 1 เนื่องจากมีความเรียบง่ายสวยงาม และเพื่อให้กางเกงขายาวเป็นรูปแบบเดียวกันทั้งหมดของชุดสุภาพบุรุษ และง่ายต่อการผลิต

5) รูปแบบชุดเสื้อโปโล-กางเกงขายาว (long trousers-Polo Shirt) สุภาพบุรุษ ใช้เสื้อโปโลรูปแบบที่ 1 เนื่องจากมีความเรียบง่ายสวยงาม เมื่อเทียบกับรูปแบบที่ 2 และ 3 และใช้รูปแบบของกางเกงขายาวจากรูปแบบที่ 3 เพื่อให้กางเกงขายาวเป็นรูปแบบเดียวกันทั้งหมดของชุดสุภาพบุรุษ และง่ายต่อการผลิต

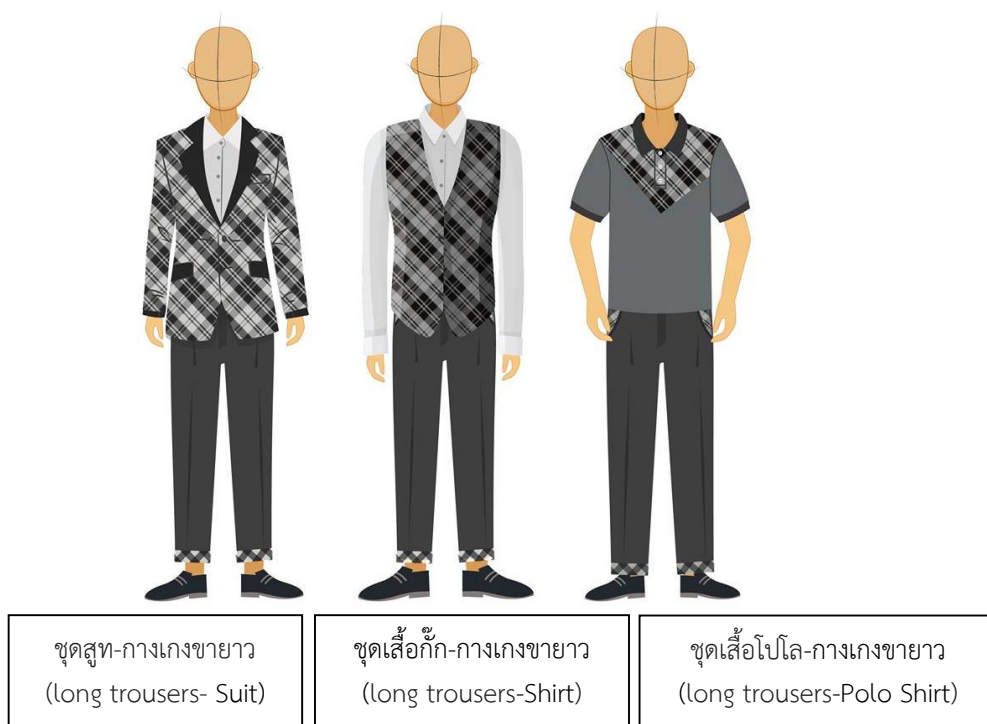
6) รูปแบบชุดสูท-กางเกงขายาว (long trousers- Suit) สุภาพบุรุษ ใช้รูปแบบเสื้อสูทรูปแบบที่ 1 เนื่องจากมีการใช้องค์ประกอบของผ้าขาวม้ามากที่สุด เมื่อเทียบกับรูปแบบที่ 2 กับ 3 ทำให้ผ้าขาวม้ามีความโดดเด่นที่สุดใน 3 ชุด และใช้รูปแบบของกางเกงขายาวจากรูปแบบที่ 2 เพื่อให้กางเกงขายาวเป็นรูปแบบเดียวกันทั้งหมดของชุดสุภาพบุรุษ และง่ายต่อการผลิต

ทั้งนี้ จากการสนทนากลุ่ม ผู้วิจัยจึงได้พัฒนาผลิตภัณฑ์ต้นแบบ ตามข้อสรุปและข้อเสนอแนะของกลุ่ม
ชุมชน และผู้ทรงคุณวุฒิด้านการออกแบบ ดังภาพที่ 3-4

ภาพที่ 3 รูปแบบชุดทำงานสุภาพสตรีจากผ้าขาวม้า ที่ปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของ
ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการออกแบบ

ภาพที่ 4 รูปแบบชุดทำงานสุภาพบุรุษจากผ้าขาวม้า ที่ปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะ
ของผู้ทรงคุณวุฒิด้านการออกแบบ

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาความเป็นไปได้ทางการตลาด จากการประเมินความพึงพอใจจากกลุ่มผู้บริโภคและนักท่องเที่ยว ที่ร้านจำหน่ายของที่ระลึก และศูนย์จำหน่ายผลิตภัณฑ์ OTOP จังหวัดกำแพงเพชร จำนวน 100 คน และข้อเสนอแนะในมุมมองของผู้บริโภคที่มีต่อผลิตภัณฑ์ชุดทำงานจากผ้าขาวม้า ของกลุ่มทอผ้าบ้านใหม่ศรีอุบล ตำบลนิคมทุ่งโพธิ์ทะเล จังหวัดกำแพงเพชร ตามกรอบด้านการตลาด (ฟิลิป คอตเลอร์. 2550, p. 299) ในการพิจารณามุมมองของผู้บริโภค ดังนี้

ตารางที่ 1 ผลการวิเคราะห์การประเมินความพึงพอใจกลุ่มผู้บริโภค ที่มีต่อผลิตภัณฑ์ชุดทำงานจากผ้าขาวม้า ของกลุ่มทอผ้าบ้านใหม่ศรีอุบล จังหวัดกำแพงเพชร

ลำดับ	เกณฑ์การประเมิน	ผู้บริโภค (n=100)	
		\bar{X}	S.D.
1.	คุณค่าผู้บริโภค (Customer Value)	\bar{X}	S.D.
	1. ด้านความสวยงามภาพรวมของผลิตภัณฑ์	4.65	0.48
	2. ด้านความเหมาะสมของการสวมใส่ในการทำงานในหน่วยงานภาครัฐ/เอกชน	4.56	0.50
	3. ภาพลักษณ์ผลิตภัณฑ์มีความความเหมาะสมและทันสมัย	4.28	0.78
	ค่าเฉลี่ยรวม	4.50	0.62
	ระดับความเหมาะสม	มาก	
2.	ต้นทุนต่อผู้บริโภค (Cost to the Customer)	\bar{X}	S.D.
	1. ความเหมาะสมของการประมาณราคาผลิตภัณฑ์ชุดทำงานจากผ้าขาวม้า (500 - 1,500 บาท)	3.82	0.52
	ค่าเฉลี่ยรวม	3.82	0.52
	ระดับความเหมาะสม	มาก	
3.	ความสะดวกสบาย (Convenience)	\bar{X}	S.D.
	1. ด้านความสะดวกสบายในการสวมใส่ผลิตภัณฑ์ในภาพรวม	4.44	0.59
	2. สามารถสวมใส่ได้ในทุกโอกาส	4.04	0.74
	3. ความสะดวกสบายในด้านการดูแลรักษา	4.58	0.57
	ค่าเฉลี่ยรวม	4.35	0.68
	ระดับความเหมาะสม	มาก	
4.	การสื่อสาร (Communication)	\bar{X}	S.D.
	1. บ่งบอกถึงความเป็นผลิตภัณฑ์จากผ้าขาวม้า	4.64	0.48
	2. บ่งบอกถึงความแปลกใหม่ ไม่จำเจในท้องตลาด	4.14	0.70
	3. ผลิตภัณฑ์บ่งบอกถึงความมีระดับ มีคุณค่า	4.54	0.50
	ค่าเฉลี่ยรวม	4.44	0.61
	ระดับความเหมาะสม	มาก	
สรุปผลวิเคราะห์ความพึงพอใจของกลุ่มผู้บริโภค ที่มีต่อผลิตภัณฑ์ของที่ระลึกเชิงวัฒนธรรม ประเภทพระดิน จังหวัดกำแพงเพชร		\bar{X}	S.D.
	ค่าเฉลี่ยรวม	4.37	0.65
	ระดับความเหมาะสม	มาก	

จากตารางที่ 1 แสดงผลการวิเคราะห์การประเมินความพึงพอใจกลุ่มผู้บริโภค ที่มีต่อผลิตภัณฑ์ชุดทำงานจากผ้าขาวม้า ของกลุ่มทอผ้าบ้านใหม่ศรีอุบล ตำบลนิคมทุ่งโพธิ์ทะเล จังหวัดกำแพงเพชร ที่ผ่านกระบวนการออกแบบอย่างมีส่วนร่วมกับชุมชน จำนวน 100 คน โดยรวมมีความพึงพอใจในระดับมาก ($\bar{X} = 4.37$) ส่วนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.= 0.65) และเมื่อแยกเป็นประเด็นตามกรอบแนวคิดด้านการตลาดตาม หลัก 4C (ฟิลิป คอตเลอร์. 2550, p.299) พบว่า

ด้านคุณค่าผู้บริโภค (Customer Value) โดยรวมมีความพึงพอใจในระดับมาก ($\bar{X} = 4.50$) ส่วนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.= 0.62) ในด้านความสวยงามภาพรวมของผลิตภัณฑ์ที่มีความพึงพอใจในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.65$) ส่วนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.= 0.48) รองลงมาคือ ด้านความเหมาะสมของการสวมใส่ในการทำงาน ในหน่วยงานภาครัฐ/เอกชน มีความพึงพอใจในระดับมากที่สุด มาก ($\bar{X} = 4.56$) ส่วนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.= 0.50) รองลงมาคือ ด้านภาพลักษณ์ผลิตภัณฑ์ที่มีความเหมาะสมและทันสมัย มีความพึงพอใจในระดับมาก ($\bar{X} = 4.28$) ส่วนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.= 0.78)

ด้านต้นทุนต่อผู้บริโภค (Cost to the Customer) โดยรวมมีความพึงพอใจในระดับมาก ($\bar{X} = 3.82$) ส่วนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.= 0.52) ในด้านความเหมาะสมของการประมาณราคาผลิตภัณฑ์ชุดทำงานจากผ้าขาวม้า (500 - 1,500 บาท) มีความพึงพอใจในระดับมาก ($\bar{X} = 3.82$) ส่วนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.= 0.52)

ด้านความสะดวกสบาย (Convenience) โดยรวมมีความพึงพอใจในระดับมาก ($\bar{X} = 4.35$) ส่วนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.= 0.68) ในด้านความสะดวกสบายในด้านการดูแลรักษา มีความพึงพอใจในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.58$) ส่วนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.= 0.57) รองลงมา คือ จัดด้านความสะดวกสบายในการสวมใส่ผลิตภัณฑ์ในภาพรวม มีความพึงพอใจในระดับมาก ($\bar{X} = 4.44$) ส่วนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.= 0.59) รองลงมา คือ สามารถสวมใส่ได้ในทุกโอกาส มีความพึงพอใจในระดับมาก ($\bar{X} = 4.04$) ส่วนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.= 0.74)

ด้านการสื่อสาร (Communication) โดยรวมมีความพึงพอใจในระดับมาก ($\bar{X} = 4.44$) ส่วนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.= 0.61) ในด้านการบ่งบอกถึงความเป็นผลิตภัณฑ์จากผ้าขาวม้า มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.64$) ส่วนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.= 0.48) รองลงมา คือ ผลิตภัณฑ์บ่งบอกถึงควมมีระดับมีคุณค่า มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.54$) ส่วนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.= 0.50) รองลงมา คือ บ่งบอกถึงความแปลกใหม่ ไม่จำเจในท้องตลาด มีระดับความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.14$) ส่วนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.= 0.70)

จากข้อเสนอแนะของบุคคลทั่วไป ในการประเมินความพึงพอใจผลิตภัณฑ์ชุดทำงานจากผ้าขาวม้า ของกลุ่มทอผ้าบ้านใหม่ศรีอุบล ตำบลนิคมทุ่งโพธิ์ทะเล จังหวัดกำแพงเพชร ที่ผ่านกระบวนการออกแบบอย่างมีส่วนร่วมร่วมกับชุมชน นำมาวิเคราะห์ความเป็นไปได้ทางการตลาด พบว่า รูปแบบผลิตภัณฑ์ชุดทำงานที่ประยุกต์นำผ้าขาวม้ามาใช้ในการออกแบบ มีความน่าสนใจสำหรับกลุ่มผู้บริโภคเป็นอย่างมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่ง กลุ่มผู้บริโภคที่ทำงานรับราชการ เนื่องจากปัจจุบันในหน่วยงานรัฐต่างๆ จะมีนโยบายในการใส่ชุดไทย หรือชุดผ้าไทยมาทำงาน รวมถึงการใส่ชุดไทย หรือชุดผ้าไทยร่วมในกิจกรรมการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมต่างๆ ทำให้กลุ่มข้าราชการ หรือลูกจ้างรัฐ เป็นกลุ่มที่ให้ความสนใจเป็นอย่างยิ่งกับผลิตภัณฑ์ชุดผ้าไทยที่มีความร่วมสมัย สามารถใส่ได้ในทุกโอกาสได้อย่างไม่เคอะเขิน ซึ่งในทางกลับกัน กลุ่มที่ทำงานในหน่วยงานเอกชน ยังไม่มีเหตุจำเป็นในการใส่ชุดผ้าไทยต่างๆ จะมีมุมมองเกี่ยวกับชุดผ้าไทยที่ตนเองจะสวมใส่ว่า ควรมีความทันสมัย ตามแฟชั่น (fashion) และตามเทรนด์ (trends) มากกว่าการสวมใส่ในชีวิตประจำวัน ซึ่งควรมีการประชาสัมพันธ์เพื่อประชาสัมพันธ์ผลิตภัณฑ์ให้มีคุณค่าและมีความเป็นสากลมากขึ้น เพื่อให้ผู้บริโภครุ่นใหม่กล้าที่จะเข้าถึงผลิตภัณฑ์ชุดผ้าไทยมากขึ้น ซึ่งมีกรณีศึกษาจากละครเรื่อง “บุบผะสนิवास” ที่ออกอากาศทางโทรทัศน์เมื่อปี พ.ศ.2561 ที่เมื่อมีการประชาสัมพันธ์ และมีดารานักแสดงใส่ชุดไทยหรือชุดผ้าไทยจากละครโทรทัศน์ ก็ทำให้ชุดไทยและชุดผ้าไทยกลับมาเป็นที่นิยมและยอมรับในกลุ่มวัยทำงานทุกเพศทุกวัยได้

ในด้านของกลุ่มชุมชนทอผ้าบ้านใหม่ศรีอุบล ตำบลนิคมทุ่งโพธิ์ทะเล จังหวัดกำแพงเพชรนั้น ได้ประโยชน์ในด้านแนวทางและแนวคิดการออกแบบ จากข้อเสนอแนะของผู้บริโภคที่มีต่อผลิตภัณฑ์ ซึ่งสามารถนำมาใช้ในการพัฒนา ต่อยอด และปรับปรุงรูปแบบผลิตภัณฑ์ให้มีความทันสมัยและเข้าถึงกลุ่มลูกค้าใหม่ๆ ได้อย่างเหมาะสม เพื่อให้เกิดซึ่งความยั่งยืนในกลุ่มชุมชน

ภาพที่ 5 รูปแบบชุดทำงานสุภาพสตรีที่ผ่านกระบวนการออกแบบอย่างมีส่วนร่วมกับชุมชน

ภาพที่ 6 รูปแบบชุดทำงานสุภาพบุรุษที่ผ่านกระบวนการออกแบบอย่างมีส่วนร่วมกับชุมชน

อภิปรายผล

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลการออกแบบและพัฒนาชุดทำงานจากผ้าขาวม้า อย่างมีส่วนร่วมกับชุมชน กลุ่มทอผ้าบ้านใหม่ศรีอุบล ตำบลนิคมทุ่งโพธิ์ทะเล จังหวัดกำแพงเพชร ผู้วิจัยได้อภิปรายผลการวิจัย โดยแบ่งเป็น 2 ส่วนตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย ดังนี้

1) อภิปรายผลการออกแบบและพัฒนาชุดทำงานจากผ้าขาวม้าอย่างมีส่วนร่วมกับชุมชน กลุ่มทอผ้าบ้านใหม่ศรีอุบล ตำบลนิคมทุ่งโพธิ์ทะเล จังหวัดกำแพงเพชร ผู้วิจัยได้สนทนากลุ่ม โดยให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการออกแบบและพัฒนาผลิตภัณฑ์ โดยการออกแบบอย่างมีส่วนร่วมกับชุมชน สอดคล้องกับ ทวีทอง หงส์วิวัฒน์ (2527, หน้า 2) ได้ให้ความหมายการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนา คือ การที่ประชาชนหรือชุมชนพัฒนาขีดความสามารถของตนเองในการจัดการและควบคุมการใช้ และการกระจายทรัพยากรและปัจจัยการผลิตที่มีอยู่ในสังคม เพื่อประโยชน์ต่อการดำรงชีพทางเศรษฐกิจและสังคม สอดคล้องกับการออกแบบอย่างมีส่วนร่วมกับชุมชน

จากการสนทนากลุ่มเพื่อการพัฒนาแบบผลิตภัณฑ์อย่างมีส่วนร่วมกับชุมชน โดยการวิเคราะห์ผลิตภัณฑ์การ ออกแบบผลิตภัณฑ์ กลุ่มชุมชนมีความเห็นสอดคล้องกันต่อการพัฒนาว่า การออกแบบควรคำนึงตามกรอบแนวคิดที่ ได้จากการสนทนากลุ่มร่วมกันกับชุมชน พบว่า รูปแบบของชุดทำงานจากผ้าขาวม้า ควรเป็นรูปแบบที่ใช้ในปัจจุบัน ในหน่วยงานภาครัฐและเอกชน ทั้งสุภาพสตรีและสุภาพบุรุษ แบ่งเป็น สุภาพสตรีสายชุด ได้แก่ ชุดกระโปรง ชุด เสื้อเชิ้ต-กระโปรง และ ชุดสูท-กระโปรง ชุดสุภาพบุรุษ ได้แก่ ชุดเสื้อเชิ้ต-กางเกงขายาว ชุดเสื้อโปโล-กางเกงขายาว และ ชุดสูท-กางเกงขายาว โดยแนวทางการออกแบบต้องคำนึงถึง ความสุภาพและเรียบง่าย เนื่องจากชุดทำงานจาก ผ้าขาวม้า ควรสวมใส่ได้ในหลากหลายสถานการณ์ สามารถใช้งานได้จริงทั้งในหน่วยงานภาครัฐและเอกชน จึงใช้ กรณีศึกษาเป็นสีพื้นฐานที่มีความเรียบง่าย ไม่ฉูดฉาด เป็นสี ขาว-ดำ โดยใช้เป็นผ้าขาวม้าสี ขาว-ดำ แบบลาย “ตาเล็ก” ซึ่งจะทำให้เห็นรายละเอียดของลายตารางผ้าขาวม้าอย่างชัดเจน ไม่ว่าจะนำไปประดับตกแต่งในส่วนใดของชุด ทำงานก็ตาม ซึ่งต้องออกแบบให้มีความร่วมสมัยและสุภาพ เรียบร้อย สามารถใช้งานได้จริงในการใส่ทำงานทั้งใน หน่วยงานภาครัฐหรือเอกชนได้อย่างไม่รู้สึกรำคาญ เช่นเดียวกับชุดทำงานในรูปแบบอื่นๆ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิด ของ ชิสิกกา วรณจันทร์ และคณะ (2555, หน้า 61) ได้กล่าวไว้ว่า การพัฒนาผลิตภัณฑ์จำเป็นต้องมีการพัฒนาและ ปรับเปลี่ยนเพื่อให้เกิดการสร้างงาน สร้างรายได้และให้ได้อะไรบ้าง งานหัตถกรรมรวมทั้งสินค้าต่างๆ จึง ต้องมีการปรับตัวจนกระทั่งในปัจจุบันเป็นที่ยอมรับกันทั่วไป จากข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิด้านการออกแบบได้ คำนึงถึงการออกแบบผลิตภัณฑ์ชุดทำงานจากผ้าขาวม้า ตามประเด็นกรอบแนวคิดในด้านการออกแบบ สอดคล้อง กับแนวคิดของ (อริญ วานิชกร, 2559, หน้า 57-61) ในการออกแบบและพัฒนาผลิตภัณฑ์จากภูมิปัญญาท้องถิ่น ใน ประเด็นการสร้างแรงบันดาลใจจากภูมิปัญญาท้องถิ่น การตัดทอนรายละเอียด การจัดรูปทรงองค์ประกอบ ด้าน ประโยชน์ใช้สอยในรูปแบบใหม่ และด้านการผลิตต้นแบบ ให้มีความเหมาะสมและร่วมสมัย สอดคล้องกับการใช้งาน ในชีวิตประจำวัน ซึ่งได้พัฒนาและปรับปรุงรูปแบบผลิตภัณฑ์ให้มีความเหมาะสมสอดคล้องตามวัตถุประสงค์ในการ วิจัย

2) อภิปรายผลการศึกษาความเป็นไปได้ทางการตลาดของผลิตภัณฑ์ชุดทำงานจากผ้าขาวม้า ของกลุ่ม ทอผ้าบ้านใหม่ศรีอุบล ตำบลนิคมทุ่งโพธิ์ทะเล จังหวัดกำแพงเพชรโดยประเมินตามกรอบแนวคิดด้านการตลาดของ พิลิป คอตเลอร์ (2550, หน้า 299) พบว่า มีความพึงพอใจในระดับมาก ด้านคุณค่าผู้บริโภค (Customer Value) โดยรวมมีความพึงพอใจในระดับมาก และพบว่ามีค่าความพึงพอใจในด้านความสวยงามภาพรวมของผลิตภัณฑ์มาก ที่สุด ด้านต้นทุนต่อผู้บริโภค (Cost to the Customer) โดยรวมมีความพึงพอใจในระดับมาก โดยมีความพึงพอใจ ในความเหมาะสมของราคาผลิตภัณฑ์โดยประมาณที่ 500-1,500 บาท ด้านความสะดวกสบาย (Convenience) โดยรวมมีความพึงพอใจในระดับมาก โดยมีความเห็นในด้านความสะดวกสบายในการดูแลรักษามากที่สุด ด้านการ สื่อสาร (Communication) โดยรวมมีความพึงพอใจในระดับมาก พบว่า ผลิตภัณฑ์สามารถบ่งบอกถึงความเป็น ผลิตภัณฑ์จากผ้าขาวม้าได้ในระดับมากที่สุด

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะเพื่อการนำผลการวิจัยไปใช้

1. การศึกษาในด้านรูปแบบผลิตภัณฑ์ชุดทำงานจากผ้าขาวม้า อย่างมีส่วนร่วมกับชุมชน กลุ่มทอผ้า บ้านใหม่ศรีอุบล ในครั้งนี้ มุ่งเน้นกรณีศึกษาที่กลุ่มทอผ้าบ้านใหม่ศรีอุบล ตำบลนิคมทุ่งโพธิ์ทะเล จังหวัดกำแพงเพชร ซึ่งการสร้างสรรค์ผ้าขาวม้า และผลิตภัณฑ์แปรรูปจากผ้าขาวม้าในแต่ละที่ มีกระบวนการ กรรมวิธี และรูปแบบ ผลิตภัณฑ์ที่แตกต่างกันการอ้างอิงควรเป็นข้อมูลจากการสัมภาษณ์และสังเกตด้วยการลงพื้นที่ครั้งใหม่ เพื่อให้ได้ ข้อมูลเชิงปัจจุบัน

2. ในการกำหนดราคาผลิตภัณฑ์ควรมีความชัดเจนจากข้อมูลในการสัมภาษณ์และสอบถาม โดย วิเคราะห์แยกเป็นส่วนๆตามอุปกรณ์ ราคา เวลาผลิต วัสดุ หรือกระบวนการในการแปรรูปผลิตภัณฑ์ เพื่อให้ได้มาซึ่ง แนวทางการกำหนดราคาผลิตภัณฑ์ที่เป็นเหตุเป็นผลชัดเจนในการอ้างอิง

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการวิจัยในแง่มุมมองของการตลาด และช่องทางการจัดจำหน่าย การประชาสัมพันธ์ผลิตภัณฑ์ เพื่อการต่อยอดผลิตภัณฑ์ให้เป็นที่รู้จักในแง่มุมมองของผู้บริโภคและนักท่องเที่ยวมากขึ้น

2. ควรมีการพัฒนาวัสดุท้องถิ่นอื่นๆภายในชุมชน มาสร้างสรรค์และพัฒนาผลิตภัณฑ์ โดยมุ่งเน้นที่ศักยภาพของชุมชนสามารถดำเนินการผลิตได้ด้วยตนเองอย่างครบวงจรเพื่อให้เกิดความยั่งยืนแก่ชุมชน
3. ควรมีการศึกษาข้อมูลด้านกระบวนการทอผ้าขาวม้าที่แตกต่างกันของแต่ละชุมชน เพื่อให้เกิดการเปรียบเทียบข้อมูลอันเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาผลิตภัณฑ์

เอกสารอ้างอิง

- จรัสพิมพ์ วังเย็น และคณะ. (2556). การพัฒนาผลิตภัณฑ์จากผ้าขาวม้าโดยใช้แนวคิดภูมิปัญญาท้องถิ่นกับแนวคิดการออกแบบแฟชั่นเพื่อพัฒนาอาชีพและผลิตภัณฑ์ชุมชน อำเภอวานรนิวาสจังหวัดสกลนคร. คณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร.
- ชิลิกา วรรณจันทร์. (2555). การออกแบบและพัฒนาผลิตภัณฑ์ผ้าใยไผ่เพื่อสร้างเอกลักษณ์สู่การพัฒนาเชิงพาณิชย์ ในชุมชนภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนใต้. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
- ทวีทอง หงส์วิวัฒน์. (2527). การมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนา. กรุงเทพฯ: ศูนย์ศึกษานโยบายสาธารณสุข มหาวิทยาลัยมหิดล.
- ประสิน เชื้อนนท์ และคณะ. (2562, เมษายน 6). ประธานกลุ่มทอผ้าบ้านใหม่ศรีอุบล, กลุ่มทอผ้าบ้านใหม่ศรีอุบล. สัมภาษณ์.
- พรสนอง วงศ์สิงห์ทอง. (2550). วิจัยวิทยาการวิจัยการออกแบบผลิตภัณฑ์. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ฟิลิป คอตเลอร์. (2550). การตลาดฉบับคอตเลอร์. กรุงเทพฯ: พิษณุต พรินติ้ง เซ็นเตอร์.
- สันติ อภัยราช. ม.ป.ป. วัฒนธรรมการทอผ้ากำแพงเพชร. [Online]. Available: <http://suntiapairach.com/Contact.htm>. [2560, กันยายน 20].
- อรัญญา วานิชกร. (2559). การออกแบบผลิตภัณฑ์ท้องถิ่น. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.